

ÉLISABETH HOROWITZ

Over de invloed van
vorige generaties en
alles wat ons vooringing

LICHAAMS VERHALEN

Familiegeschiedenis en onze gezondheid

AnkhHermes

Oorspronkelijke titel: *Mon corps généalogique, comment l'histoire familiale influence notre santé et notre ADN, et comment guérir*, uitgegeven door Guy Trédaniel éditeur, Parijs, Frankrijk

Vertaling Willie van Boven
Omslag Villa Grafica
Binnenwerk De Grafische Keuken
NUR 728

ISBN 9789020222890
ISBN e-book 9789020222906

© 2025 Guy Trédaniel éditeur, Élisabeth Horowitz
© 2025 Uitgeverij AnkhHermes, onderdeel van VBK|media, Utrecht

Alle rechten voorbehouden. Niets van deze uitgave mag worden gereproduceerd, op welke manier dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en datamining van (delen van) deze uitgave is uitdrukkelijk niet toegestaan.

Uitgeverij AnkhHermes vindt het belangrijk om op milieu-vriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

www.ankh-hermes.nl

Inhoud

Voorwoord

Deel 1 In het begin 9

1	Het verhaal van jouw geboorte	10
2	Als meisje of jongen geboren worden	20
3	Waar komt mijn voornaam vandaan?	27
4	Aan de kant van je moeder	35
5	Aan de kant van je vader	43

Deel 2 De basis van je genealogie 53

6	Tussen gelijkenissen en herhalingen	54
7	Wat het DNA verandert	66
8	Je identiteit veroveren	78
9	Het verleden, ons favoriete seizoen?	85
10	Driften en lusten	91

Deel 3 De poorten van het familiegeheugen 105

11	Wiens lijden komt via jou aan het licht?	106
12	Waarom wordt een symptoom herhaald?	115
13	Van plek wisselen	122
14	De genealogische klok en de gezondheid	128
15	Mysteries in je familie?	139
16	Het geheim lekt uit	156
17	Mijn maatschappelijke familiestamboom	161

Deel 4 De invloed van de familie op het heden 179

18	Het emotionele kapitaal	180
19	De reacties op een verbintenis	191
20	Reacties op het krijgen van kinderen	199
21	Rouwverschijnselen	204

Deel 5 Begrijpen en helen 215

22	Sleutelvragen om alles beter te begrijpen	216
23	Symboliseren om te helen	221

Noten	235
-------	-----

Voorwoord

Sigmund Freud beweerde al vroeg dat het noodzakelijk is het familieverleden te onderzoeken om problemen in het heden op te lossen, met name als het gaat om gezondheidsproblemen. Hij nodigde zijn patiënten uit de levensloop van hun ouders en voorouders na te gaan. Wat is de concrete invloed van onze familiegeschiedenis op ons bestaan? Dat is de vraag van de psychogenealogie die de vormen van overdracht tussen generaties, met name de onbewuste overdracht, bestudeert.

In 2000 verscheen *Se libérer du destin familial* (Bevrijd je van je familielot), mijn eerste boek in een serie gewijd aan transgenerationale overdracht. Een titel die nu nog steeds nadrukkelijk resoneert, omdat het thema nog actueel is. Andere boeken volgden, over familiegeheimen en chronogenealogie: de invloed van verjaardagen en belangrijke leeftijden.

Dit boek bestaat uit vijf delen: het eerste deel gaat over de omstandigheden rondom onze conceptie en geboorte, over onze eventuele broers en zussen en over de invloed van onze voornaam en achternaam. Daarna komt de geschiedenis van onze ouders aan bod. Het derde deel is gewijd aan de werking van het familiegeheugen. Hoe dingen zich van generatie op generatie voordoen, met name op het gebied van de gezondheid. Het vierde deel laat zien hoe iedere wijziging doorwerkt in ons emotionele kapitaal. Het vijfde deel biedt sleutels voor toegang tot meer begrip en genezing.

Hoe zit het met het tweede deel? Dat heeft als titel 'De basis van onze genealogie' waarin totaal nieuwe inzichten worden gedeeld die de onvermoede invloed laat zien van onze familiegeschiedenis op ons DNA. Op grond van mijn eigen onderzoek, dat bestaat uit meer dan 25 jaar analyse van de werking van een familiestamboom, kan ik nu zeggen dat wanneer er tussen verwanten veel gelijkenissen zijn en zich veel dingen herhalen, dat tot symptomen en mutaties in onze genen kan leiden.

Deel 1

In het begin

Het verhaal van jouw geboorte

Hoe voelde je moeder zich toen ze zwanger was van jou? Ontwikkelingen op het gebied van celbiologie laten zien hoe liefde en vreugde, maar ook angst, woede of verdriet tot een biochemische verandering van de genetische uitdrukking van haar nageslacht leiden. Dankzij recent wetenschappelijk onderzoek op het gebied van menselijke cellen begrijpen we nu hoe celgeheugen wordt overgedragen van de moeder op de foetus. Vanaf het moment van conceptie wordt ons vormend lichaam beïnvloed door de kwaliteit van het sperma en de eicel, die op hun beurt weer beïnvloed worden door alles wat de ouders daarvoor hebben meegemaakt.

De ontmoeting tussen je ouders

Was je komst gewenst? Door allebei je ouders? Of vooral door een van de twee? (Meestal je moeder.) Als we verder teruggaan in het verleden, hoe hebben je ouders elkaar ontmoet? Op welke plek, op welke datum en onder welke omstandigheden? Is het mogelijk daar meer over te weten te komen en het hen allebei te vragen – bij voorkeur onder vier ogen, want ze kunnen daarover een verschillende versie en beleving hebben? Heel concreet: waar zijn ze elkaar voor het eerst tegengekomen? Op straat, bij gemeenschappelijke vrienden, bij een bruiloft, op een vliegveld, tijdens de vakantie, in een discotheek, online? Hebben ze elkaar toevallig ontmoet of heeft iemand ze aan elkaar voorgesteld? Wie is diegene, ken je hem of haar? (Het kan een familielid zijn.)

Om een romantische relatie serieus te laten worden helpt het als gemeenschappelijke genealogische elementen de aantrekkingskracht, de verstandhouding en een gevoel van intimiteit versterken: komt de voornaam van je vader ook voor in de familie van

je moeder? Of geldt dat voor je moeder? Draagt zij een voornaam die voorkomt in de familiegeschiedenis van je vader? Hebben ze andere dingen met elkaar gemeen? Zo ja, welke?

Wat was destijds hun beider situatie op materieel, emotioneel en professioneel gebied? Zijn ze min of meer van dezelfde leeftijd of is er een aanzienlijk leeftijdsverschil? Zo ja, hoe groot is dat dan? We weten dat het leeftijdsverschil met een partner een herhaling kan zijn van het leeftijdsverschil met een broer of zus of doet denken aan een belangrijke periode als kind. Als de ouders bijvoorbeeld zeven jaar in leeftijd verschillen, kan dat overeenkomen met het verschil in leeftijd met een broer of zus. Of aangeven dat zich op de leeftijd van zeven jaar een belangrijke gebeurtenis heeft voorgedaan.

Voor hun ontmoeting

Vormden onze ouders een gelegenhedsstel, beleefden ze een harts-tochtelijke tijd of was hun relatie stabiel en is hij dat nog steeds? Idealiter leven ze samen, delen ze datgene wat ze hebben, houden ze oprecht van elkaar, passen ze seksueel bij elkaar en hebben ze bovendien een gedeelde visie op de wereld. Maar het kan ook zijn dat ze nog in beslag worden genomen door eerdere partners met wie zich een (vaak ingrijpende) breuk heeft voorgedaan.

Ken je degenen met wie je ouders omgingen voor de dag waarop zij elkaar definitief ontmoetten? Dat is natuurlijk maar een detail, maar wel een belangrijk detail want hun eerdere partners horen ook bij het verhaal! Doordat onze moeder of vader namelijk iemand heeft verlaten of door iemand verlaten is, opende zich de gelegenheid waardoor ze in elkaars familiesysteem konden komen en wij later bij hen geboren konden worden. Die herinnering doet ertoe, vooral als ze veel van deze persoon hielden of door deze persoon bemind werden, heeft dat het emotionele gedrag van onze ouders kunnen beïnvloeden. Als je ouders voor ze elkaar ontmoetten dus eerder getrouwd waren, is het essentieel om daarover meer te weten te komen.

Vlak voordat ik er was

Wat is er gebeurd kort voor je verwekt werd? Heeft je moeder een miskraam gehad voor jij kwam? Zo ja, is het belangrijk om de omstandigheden te leren kennen: was het een spontane miskraam of een abortus, en in welk stadium van de zwangerschap? De volgende anekdote gaat hierover. Op een middag tijdens het boodschappen doen in de stad kom ik Christophe tegen. Hij vertrouwt me toe dat zijn oudste dochter van tien sinds een tijdje hyperactief is en slecht slaapt. Normaliter heeft ze daar geen last van. Hij overweegt met haar naar de dokter te gaan en zo nodig om medicijnen te vragen. Het verbaast me en ik vraag hem wat er de afgelopen maanden in de familie gebeurd is. 'Niet veel,' zegt hij. 'Niets, alleen was mijn vrouw zwanger van een tweeling en wilde ik die graag houden. Zij niet. Ze heeft in het geheim een abortus ondergaan en onze andere kinderen weten het niet.' Ik antwoord hem dat zijn kinderen hier misschien niet bewust van op de hoogte zijn, maar dat het toch de oorzaak kan zijn van de hyperactiviteit van zijn dochter. Oprecht en empathisch de waarheid vertellen zal voor iedereen bevrijdend zijn. Wanneer dat niet wordt gedaan kunnen we als kind een akelig onbestemd gevoel met ons meedragen omdat onze ouders zo'n afgebroken zwangerschap voor ons verborgen hebben gehouden.

In onze familiestamboom moeten we ook de kinderen die wel verwekt zijn maar niet levend geboren worden opnemen met de bijbehorende data. Het heeft consequenties voor je als je geboren wordt na een abortus of juist vlak daarvoor. Zelfs al wordt dit kind niet genoemd, het neemt wel een volledige plaats in in de chronologie van kinderen die verwekt zijn. Het kan de positie die je zelf denkt in te nemen doen opschuiven: je kunt bijvoorbeeld in het dagelijks leven het tweede kind zijn maar in werkelijkheid het derde kind.

Samengevat zijn er verschillende elementen van invloed: de omstandigheden waaronder onze ouders elkaar hebben ontmoet, hun vorige romantische relaties en een eventuele niet uitgedragen zwangerschap voor of na je eigen geboorte. En dan komt er nog een belangrijk vierde element bij: waarom zijn we ver-

wekt? In het beste geval omdat onze ouders van elkaar hielden, maar druk vanuit de genealogie kan ook een doorslaggevende rol hebben gespeeld. Bijvoorbeeld een gelijktijdige zwangerschap bij onze ooms en tantes, menopause van onze oma van moederszijde of vaderszijde of misschien wel het wegvallen van een familielid. Kijk goed naar de dingen die in de familie gebeurd zijn voordat je verwekt werd. Welke dingen zijn dat?

En stel dat je geboorte een van je ouders heeft gered?

Heeft je geboorte een van je ouders 'gered'? Dat zou ongelooflijk zijn! En toch, de komst van een kind kan tot betere levensomstandigheden leiden of nieuwe mogelijkheden scheppen. Alsof het een hernieuwd gevoel van vitaliteit teweegbrengt. Michel getuigt van een mooie synchroniciteit: 'Ik zat al maanden zonder werk tot ik een paar weken voor de geboorte van mijn dochter bij toeval op een vacature stuitte en het lukte: ik werd aangenomen! Mijn leven is sinds haar geboorte echt verbeterd, in alle opzichten.'

De geboorte van een kind kan de ouder ook redden van een puur genealogisch gevaar. Zoals we zullen zien in hoofdstuk 14, bestaat er binnen de familie een interne 'klok' die bestaat uit sleuteldata en markante leeftijden. Zoals bijvoorbeeld bij Valérie, een innemende jonge vrouw die helaas haar moeder verloor toen ze tien was. Zij heeft een dochter, Nina, die net tien geworden is. Het programma dat door de voorgaande generatie in werking is gegaan stelt: wanneer een meisje tien wordt overlijdt haar moeder. Valérie bevindt zich dus in een heikele situatie. Wat te doen? Op dat moment raakt zij zwanger van een volgend kind. Dit kind zal haar helpen aan het programma te ontkomen. Of dat programma op zijn minst te veranderen tot aan de tiende verjaardag van het tweede kind.

Sensaties in de baarmoeder

Vanaf het moment dat je wordt verwekt, worden je hersenen gevormd door de ervaringen die je opdoet in de buik van je moeder. We weten dat de voedingsstoffen die tijdens de zwangerschap aanwezig zijn in haar bloed de foetus via de placenta voeden. Ook geeft je moeder al naar gelang de emoties die zij heeft, hormonen en bepaalde signalen af. Een kind dat onder stress in de baarmoeder heeft geleefd kan dat dan ook voelen en erdoor beïnvloed zijn. Moeders die aan voortdurende stress zijn blootgesteld lopen een groter risico op een te vroeg geboren, hyperactieve, prikkelbare baby met een lager dan gemiddeld gewicht. In het algemeen worden de ontwikkeling en de gezondheid van een kind beïnvloed door de gedachten, houding en het gedrag van zijn of haar ouders. De stress die wordt ervaren door de moeder en in mindere mate de vader, wordt overgedragen op de foetus. Als de omgeving stabiel is, zal alles zo goed mogelijk verlopen. Maar als dat niet het geval is, ten gevolge van meningsverschillen en spanningen, dan zal het kind fragieler worden. Kortom, als de relaties en de omgeving voelbaar zijn geweest, is het aannemelijk dat wij dat hebben gevoeld in de buik van onze moeder.

Als je weet hoe de zwangerschap van je moeder verlopen is, kan dat heel wat dingen verklaren. Wat weet je hierover? Als de materiële en emotionele omstandigheden gunstig waren of zelfs heel gunstig, is je groei in de baarmoeder harmonieus verlopen. Verbeterte levensomstandigheden van je ouders kunnen een gunstige uitwerking hebben: een verhuizing, de koop van een nieuw huis, sociale promotie, beter salaris, enzovoort. Het omgekeerde kan tot meer fragiliteit leiden en stress veroorzaken: werkloosheid, verlies van geld, conflict tussen het stel, enzovoort. In dat geval kan het leiden tot een angstige kraamtijd en moeilijke bevalling of een bevalling voor de uitgerekende datum. Deze verschillende parameters beïnvloeden het verloop van de zwangerschap zelf, maar ook de aard van de band die wordt opgebouwd met het kind dat geboren zal worden.

Inmiddels weten we dat sociaal-economische factoren (epigenetisch) de ontwikkeling van het embryo in het intra-uterie-

ne stadium zodanig kunnen beïnvloeden dat ze niet alleen zijn weerslag kunnen hebben op het geboortegewicht van de baby, maar ook op de aanleg om latere aandoeningen te ontwikkelen zoals hoge bloeddruk, diabetes en cardiovasculaire ziekten.

Zo hebben we zwangere vrouwen die in New York blootgesteld zijn geweest aan de gebeurtenissen van 11 september 2001 bij het World Trade Center kunnen observeren. Sommigen van hen hebben PTSS ontwikkeld, ze hebben last van spanning, stress, angst en herhaaldelijke nachtmerries. Vervolgens zijn zowel hun hormoongehalten gemeten als die van de kinderen die zij sindsdien hebben gekregen. Deze gehalten zijn hoger dan het gemiddelde bij andere kinderen. Feitelijk vertonen ze een biologische stress-toestand, terwijl ze zelf bij geen enkele traumatische gebeurtenis aanwezig zijn geweest in de toestand van foetus.¹

Reis op de binnenzee

Is onze geboorte voorspoedig verlopen? Zo ja, dan zijn we rond de uitgerekende datum op natuurlijke wijze geboren, aangezien een vaginale bevalling beter is voor de ontwikkeling van het immuunsysteem van een pasgeborene die tijdens de passage door het geboortekanaal in contact komt met waardevolle bacteriën. Maar als de zwangerschap risicovol was (hoge bloeddruk, zwangerschapsdiabetes), de bevalling voortijdig, via keizersnede of met complicaties heeft plaatsgevonden dan kan er sprake zijn van transgenerationale invloed.

Kunnen onvermoede geheimen de bevalling verstoren, ook als alles goed lijkt? Ja, dat kan. Virginie Tyou laat het zien in haar autobiografische werk *Voyage en mer intérieure (Reis op de binnenzee)*.² Ze heeft een liefdevol huwelijk en is zwanger van haar eerste kind (een jongen), maar de bevalling verloopt slecht, heel slecht zelfs. Ze is al langer dan achttien uur in de verloskamer en het is te laat voor een keizersnede zodat de gynaecoloog zijn toevlucht neemt tot een tangverlossing. De ervaring is dusdanig pijnlijk dat de jonge vrouw er nog lang na haar ontslag uit het ziekenhuis last van heeft. Niets verlicht de pijn en ze raadpleegt dan ook allerlei artsen en komt uiteindelijk terecht bij een chirurg

die open staat voor onconventionele methodes. Omdat hij vermoedt dat haar lijden een psychologische oorsprong heeft, raadt hij haar ter genezing van haar pijnlijke perineum hypnose aan.

Hij waarschuwt haar wel dat dit bepaalde laatjes in haar geheugen kan openen. Lachend antwoordt ze hem: 'Ah, maakt u zich geen zorgen, bij mijn familie zitten geen lijken in de kast!' Tijdens de hypnosessies komen er opmerkelijke beelden naar boven en ontdekt zij beetje bij beetje een geheim over zichzelf. Degene van wie ze dacht dat het haar vader was, is niet haar biologische vader. Sinds haar geboorte heeft de hele familie tegen haar gelogen en de waarheid voor haar verborgen gehouden. Eindelijk beginnen haar fysieke klachten af te nemen. Ze vertelt over haar familieonderzoek en hoelang het heeft geduurd voordat ze achter de identiteit van haar biologische vader kwam. Waarbij ze er wel in geslaagd is om verschillende familieleden van de tak van haar echte vader te ontmoeten.³ Ik heb het grote genoegen gehad Virginie Tyou te mogen interviewen in 2024. Als een bevalling moeizaam verloopt, kan er vermoedelijk invloed spelen vanuit de vorige generatie. Laten we kijken naar dit tweede voorbeeld over Marie die twee maanden voor de uitgerekende datum bevallen is van haar eerste kind. Aan de kant van haar moeder heeft ze een oudere halfzus die buitenechtelijk geboren is, de vader is onbekend. Aan de kant van haar vader is een oudere broer op zijn twintigste overleden bij een vliegtuigongeluk. De herinnering die gekoppeld is aan een eerste en dus het oudste kind ligt uitermate gevoelig.

Genealogische toevalligheden

Is er iets opvallends gebeurd toen je moeder zwanger was van jou? Zo ja, wat dan? Een klassiek en invloedrijk voorval in de genealogie is het samenvallen met een andere geboorte, een huwelijk of zelfs een overlijden. Dit is wat Vanessa erover vertelt: 'Toen ik in verwachting was van mijn dochter is mijn jongere broer die al ziek was overleden. Hij was nog maar 25. Ik ben me ervan bewust dat ik vanaf dat moment niet meer zoveel aandacht had voor mijn zwangerschap en emotioneel afstandelijk was. Dit

verlies heeft voor mij alles op zijn kop gezet. En ook voor mijn baby die nog geboren moest worden.' Deze gelijktijdige gebeurtenissen zorgen bij haar voor een delicate associatie: zwangerschap staat gelijk aan het overlijden van een familielid. Onbewust kan een moeder zich verzetten tegen de geboorte van haar kind omdat het er, in haar ogen, op een bepaalde manier voor heeft 'gezorgd' dat die ander dood is gegaan. Natuurlijk is dat geen bewuste redenering, maar iets wat zich op onbewust niveau heeft genesteld.

Hoe kun je je daarvan bevrijden? Wanneer het kind volwassen wordt zal het voor hem nuttig zijn om 'terug te gaan' naar die oom met wie het verbonden is, om zijn levensloop te leren kennen evenals de omstandigheden van zijn sterven en hem eventueel zelfs te laten representeren tijdens een familieopstelling. Een man die op hem lijkt 'belichaamt' dan in de familieopstelling de oom die te vroeg is overleden, met wie hij dan 'in gesprek' kan gaan.

Ik wil benadrukken dat een kind dat verwekt is op de dag van een overlijden of dat in de buik van zijn moeder zat ten tijde van een of meerdere sterfgevallen in de familie, doorgaans beschikt over buitengewone bovennatuurlijke gaven, vanwege de verbinding met wat we 'de wereld aan gene zijde' zouden kunnen noemen.

Er kunnen nog meer opvallende gebeurtenissen samengaan, zoals de toevalligheid tussen zwangerschap en huwelijk. Hiervan getuigt Philippe: 'Mijn tante Sonia (de zus van mijn moeder) is getrouwd toen mijn moeder vijf maanden van mij in verwachting was. Een tamelijk gelukkige synchroniciteit. Mijn oom en tante zijn dan ook bij elkaar gebleven.' Inderdaad, want deze twee synchrone gebeurtenissen worden onderling afhankelijk. Stel dat het getrouwde stel zou scheiden, zouden er problemen kunnen ontstaan voor het kind (eerst als puber en later als volwassene), omdat zijn leven onlosmakelijk verbonden is met hun huwelijk. Een scheiding zou kunnen leiden tot een gevoelige situatie. Ook kunnen verschillende zwangerschappen gelijktijdig voorkomen. Onze moeder is bijvoorbeeld zwanger, maar haar zus ook. Tegelijkertijd. Wat een synchroniciteit! Natuurlijk zijn de kinderen die

geboren zullen worden volle neef of nicht van elkaar, maar nog veel meer. Ze zullen meer met elkaar verbonden zijn, omdat ze simultaan zijn verwekt en werden verwacht.

Mijn geboortedatum staat al vast

Staat de dag en maand van onze geboortedatum al in de familie-stamboom geschreven? Laten we eens kijken naar het voorbeeld van Sandra, geboren op 20 maart 1990. Ze ontdekt dat haar oom van vaderszijde vijf jaar eerder op 20 maart 1985 bij een ongeluk is overleden. Toeval? Misschien een genealogische toevalligheid dat tot doel heeft te ‘verhinderen’ dat deze oom die te vroeg is overleden ‘verdwijnt’. Het meest eenvoudige middel is er een geboorte overheen te leggen. Die van haar. De dood is dus ‘uitgewist’ door een bevalling op dezelfde datum.

Kun je zo ook een scheiding voorkomen? Hier het voorbeeld van Cédric, geboren op 23 augustus 2000. Als hij zijn stamboom heeft getekend, ziet hij dat zijn geboortedatum overeenkomt met de datum waarop zijn grootouders van moederszijde twintig jaar eerder zijn gescheiden, 23 augustus 1980.

Vanuit de psyche bezien bestaat er geen lineaire tijd: gebeurtenissen uit het verleden kunnen nog steeds worden herzien. Hoe kun je een scheiding pareren die ongelukkige gevolgen heeft gehad? De eenvoudigste manier is de datum opnieuw te gebruiken voor een fijnere gebeurtenis die vitaliteit geeft, zoals een geboorte. Deze nieuwe laag ‘annuleert’ op een bepaalde manier de scheiding van de grootouders, althans in elk geval symbolisch. De psyche neigt tot herstel van de fundering, net als bij een huis.

Er bestaat geen genealogisch ‘toeval’. Kinderen worden verwekt en geboren op veelzeggende datums die met een heel duidelijk doel herinneren aan een andere datum, en het uitwissen of herstellen van een eerdere gebeurtenis. Laten we naar een nieuw voorbeeld kijken over Marina, geboren op 15 oktober 2000. Haar oma van moederszijde is geboren op 15 oktober 1950. Symbolisch gaat het hier om het ‘opnieuw geboren laten worden’ van de oma van moederszijde. En dan niet omdat ze is overleden (dat is niet het geval), maar omdat ze haar geboorte een nieuw fundament

willen geven omdat zij als buitenechtelijk kind geboren is. Haar geboorte wordt geassocieerd met zowel een fout en met schaamte als met een geheim. De eenvoudigste manier om dat teniet te doen, is door er enkele jaren later de geboorte van een kind van dezelfde sekse overheen te plaatsen. Kortom: in de familiestamboom worden datums gebruikt om het verleden te herzien. Zelfs de datum van een abortus kan worden gecompenseerd, zoals Valérie laat weten: 'Ik heb een kind verloren in maart 2004. Mijn broer is hertrouwd met een vrouw die veel jonger is dan hij, geboren in maart 2004.' Was deze keuze voorbeschikt?